

תאריך: 17 במרץ 2016
סימוכין: 118702

אל: לקוחות המשרד

חוזר לקוחות
מיסים 8.2016

א.ג.נ.,

הנדון: אופן חישוב רווחים ראויים לחלוקה שנצברו עד ליום 31.12.2002 בחישוב רווח הון הנובע ממכירת מניות פרשנות לטובת הנישום כאשר ישנן מספר פרשנויות שקולות ערך

ע"א 181/14, ע"א 227/14 אברהם פגי ואח' נ' פקיד שומה חיפה ואח' בבית המשפט העליון

1. תקציר

ביום 13 במרץ 2016 ניתן פסק-דינו של ביהמ"ש העליון מפי השופט י' דנציגר בע"א 181/14 וע"א 227/14 אברהם פגי ואח' נ' פקיד שומה חיפה ואח'. הערעורים דנן עוסקים במצב של מכירת מניות, כאשר בחברה אשר מניותיה נמכרות ישנם "רווחים ראויים לחלוקה" (להלן: "ר"ל") שנצברו עד ליום 31.12.2012 ולאחר מכן נוצרו הפסדים. השאלה היא מהו משטר המס החל על בעל מניות המוכר את מניותיו, וזאת בשים לב למספר תיקונים שנערכו במרוצת השנים בפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

בית המשפט התייחס תחילה **לכלל המחדל החוקתי**, לפיו אם בתום מלאכת הפרשנות המהותית נותרת הוראת המס "סתומה" ובלתי מובנת, או שנותרות לפני הפרשן מספר חלופות פרשנויות שקולות ערך, **כי אז יש לבחור בפרשנות הפועלת לטובת הנישום, וזאת בשל הרצון להימנע מפגיעה בזכותו החוקתית לקניין.**

לעניין פרשנותה של הוראת מס הקובעת תחולה רטרואקטיבית, **קבע ביהמ"ש, שחזקה היא כי תכליתה של הוראת חיקוק המטילה מס – אינה לקבוע תחולה רטרואקטיבית ביחס לאירוע מס אשר אירע טרם כניסתה לתוקף.** הוראת חיקוק המשנה את תוצאת המס ביחס לאירוע מס שהתגבש טרם כניסתה לתוקף, פוגעת בזכותו המגובשת של הנישום לחיובו במס על פי הדין הישן. על כן, פגיעה זו תתאפשר רק במצבים חריגים ומפורשים.

ביהמ"ש העליון קבע כי הטלת חובה לנכות הפסד שטרם קוזז ואשר נצבר לאחר המועד הקובע (1.1.2003), כנגד ר"ל שנצברו לפני אותו מועד, תהווה פרשנות הקובעת תחולה רטרואקטיבית לאותה הוראת מס, **ועל כן קיבל את הערעור של הנישומים ובכך הפך את קביעתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 24.11.2013 שפסק לטובת פקיד השומה.**

תל אביב - משרד ראשי
מרכז עזריאלי 1 תל אביב, 6701101 ת.ד. 16593
תל אביב, 6116402 | טלפון: 03-6085555 | פקס: 03-6094022 | info@deloitte.co.il

Seker - Deloitte גיבורי ישראל 7 ת.ד. 8458 נתניה דרום, 4250407	Deloitte Analytics הטיבים 7 ת.ד. 7796 פתח תקווה, 4959368	Deloitte מרכז עזריאלי 3 תל אביב, 6701101	משרד אילת המרכז העירוני 583 ת.ד. אילת, 8810402	משרד באר שבע אלומות 12 פארק התעשייה עומר 1369 ת.ד. עומר, 8496500	משרד חיפה מעלה השחרור 5 ת.ד. 5648 חיפה, 3105502	משרד ירושלים קרית המדע 3 מגדל הר חובבים ירושלים, 9777603 ת.ד. 45396 ירושלים, 9145101
טלפון: 09-8922444 פקס: 09-8922440 info@deloitte.co.il	טלפון: 077-8322221 פקס: 03-9190372 info@deloitte.co.il	טלפון: 03-6070500 פקס: 03-6070501 info@deloitte.co.il	טלפון: 08-6375676 פקס: 08-6371628 info-elat@deloitte.co.il	טלפון: 08-6909500 פקס: 08-6909600 info-beersheva@deloitte.co.il	טלפון: 04-8607333 פקס: 04-8672528 info-haifa@deloitte.co.il	טלפון: 02-5018888 פקס: 02-5374173 info-jer@deloitte.co.il

2. רקע נורמטיבי: סעיף 94 לפקודה – רווחים ראויים לחלוקה:

במסגרת סעיף 94 לפקודה קבע המחוקק הסדר מיסויי, בגדרו ניתנת הטבת מס בעת מכירת מניות החברה, ביחס לחלק ברווח ההון המשקף את הר"ל שלא חולקו כדיבידנד. שיעור המס המוטל על חלק זה אינו שיעור מס רווח הון רגיל, אלא שיעור מס מופחת. בכך, מבקש הסעיף להגשים שתי תכליות: האחת, מניעת מיסוי ביתר; השנייה, יצירת אדישות מיסויית ביחס להחלטת הנישום האם לחלק דיבידנד טרם מכירת המניות או לא.

סעיף 94 לפקודה תוקן במרוצת השנים, כאשר בנוסחו המקורי קבע הסעיף כי שיעור המס שהוטל על חלק הר"ל מתוך רווח ההון שהופק במכירה היה 10%, זאת בעוד אילו אותם רווחים היו מחולקים כדיבידנד – היה על הנישום לשלם מס בשיעור גבוה יותר, של 30% (לגבי בעל מניות מהותי) או של 25% (לגבי בעל מניות רגיל שאינו בעל מניות מהותי)¹. כפועל יוצא, נוצר פער מיסוי דווקא לטובת צבירת הרווחים בחברה².

במסגרת תיקון 132 לפקודה, שתוקפו מיום 1.1.2003 (להלן: "המועד הקובע"), תוקן סעיף 94 לפקודה כך שהועלה שיעור המס המוטל על הר"ל, והוא השווה לשיעור המס שהיה חל על אותם הרווחים אילו הם היו מחולקים כדיבידנד. בכך, נוצרה אדישות מיסויית לגבי שני התרחישים.

נוסחו המתוקן של סעיף 94 לפקודה קובע שלושה משטרי מס המתחייבים לתקופות שונות:

- ביחס לר"ל שנצברו בעודפי החברה לפני יום 1.1.1996 (להלן: "התקופה הראשונה") – אלו לא יהנו מהטבת המס הקבועה בסעיף 94 לפקודה, ויחול עליהם מס רווח הון בשיעור הרגיל הקבוע בסעיף 91 לפקודה.
- ביחס לר"ל שנצברו בין יום 1.1.1996 ועד ליום 31.12.2002 (ערב תיקון 132) (להלן: "התקופה השנייה") – יחול שיעור מס מופחת של 10%, וזאת בהתאם לקבוע בסעיף 94ב(א)(2) לפקודה.
- ביחס לר"ל שנצברו לאחר יום 1.1.2003 (להלן: "התקופה השלישית") – יחול שיעור המס העדכני החל על חלוקת דיבידנד לפי סעיף 125ב (לגבי בעל מניות יחיד) או 126ב לפקודה (לגבי בעל מניות שהוא חברה), לפי העניין, וזאת בהתאם לקבוע בסעיף 94ב(א)(1) לפקודה.

בנוסף, סעיף 94ב(ב)(1) מגדיר רווחים ראויים לחלוקה הן בכפוף לעיתוי הפקתם, והן בכפוף לאופן חישובם:

- עיתוי הפקת הרווחים – הטבת המס תינתן רק לגבי ר"ל שנצברו בתקופת זמן מוגדרת, שתחילתה בתום שנת המס שקדמה לשנה שבה נרכשו המניות, וסיומה בתום שנת המס שקדמה לשנת המכירה, או עד ליום תחילת הליך הפירוק של החברה אם היא התפרקה. בחשבון זה לא יובאו ר"ל שנצברו לפני יום 1.1.1996.
- אופן חישוב הרווחים – הר"ל יחושבו בשתי דרכים, כאשר הטבת המס הקבועה בסעיף 94ב תינתן לגבי החישוב הנמוך מבין השניים. דרך החישוב הראשונה היא הדרך החשבונאית, ובה מוגדרים הר"ל לפי מאזן החברה (להלן: "החלופה החשבונאית"). דרך החישוב השנייה היא הדרך המיסויית, ובה מוגדרים הר"ל כרווחים שחויבו במס בפועל, תוך התחשבות במספר ניכויים ותיאומים (להלן: "החלופה המיסויית"). יודגש כי במסגרת תיקון 132, הוספה ביחס לחלופה המיסויית גם החובה לנכות הפסדים שטרם קוזזו מסכום הרווחים הראויים לחלוקה.

3. עובדות המקרה:

¹ במקרה של דיבידנד שמקורו בהכנסה שקיבלה הטבות לפי החוק לעידוד השקעות הון: ממפעל מאושר/מוטב- 15% או ממפעל מועדף- 20%.
² נציין שאצל בעל מניות שהינו חברה תושבת ישראל, נוצר פער הפוך לטובת חלוקת דיבידנד קודם למכירה, שכן קבלת הדיבידנד אינה חייבת במס.

בעלי מניותיה של חברת צילומעתיק בע"מ (להלן: "החברה") התקשרו ביום 5.6.2007 בעסקה למכירת מניותיהם בתמורה לסך של כ-10.4 מיליון ₪.

במסגרת הדיווח על רווחי ההון שהופקו מהעסקה, דיווחו בעלי המניות כי מועד הרכישה ההיסטורי של המניות היה 13.4.1965. לשיטתם, נכון ליום 1.1.2003 היו צבורים בחברה עודפים בסך כולל של כ-20.6 מיליון ₪, אשר מתוכם סך של כ-11.7 מיליון ₪ הוא בבחינת ר"ל שהופקו בתקופה השנייה (1.1.1996 ועד ל-31.12.2002), ועל כן חלק זה זכאי ליהנות משיעור מס מופחת של 10%. יצוין, כי חישוב סכום הר"ל נעשה על-ידם בהתאם לחלופה המיטוית. במסגרת הדיווח הדגישו בעלי המניות כי לא הופקו ר"ל לאחר המועד הקובע.

נוכח חישוב זה, וכיוון שסכום הר"ל בתקופה השנייה עלה על סכום רווח ההון שהופק במכירה, חישוב בעלי המניות את המס המתחייב בגין רווח ההון כולו לפי סעיף 94(א)(2), קרי לפי שיעור מס של 10% בלבד.

בעלי המניות לא חלקו על הטענה כי בחברה נוצרו הפסדים שטרם קוזזו לאחר יום 1.1.2003 (בתקופה השלישית), ואולם הם גרסו כי אין לנכותם מסכום הר"ל שנוצר בתקופות הקודמות, וגם אם כן, אז לא מהר"ל שנצבר בתקופה השנייה, אלא מהרווחים "הרגילים" אשר נצברו בתקופה הראשונה. לפיכך, אין בכך כדי לשנות מזכאותם להטבת המס כאמור.

לחילופין, טענו בעלי המניות כי אף אם תידחנה כלל טענותיהם הקודמות, הרי שאין להטיל עליהם מס בשיעור מס רווח הון מלא, אלא לכל היותר מס בשיעור של 25% בלבד, שהרי לטענתם הם היו יכולים למשוך את הרווחים שנצברו בקופת החברה כדיבידנד ערב המכירה. לחילופין חילופין מבקשים בעלי המניות כי בית המשפט ישתמש בסמכותו לפי סעיף 156 לפקודה, ויקבע להם שומה חדשה והוגנת.

פקיד השומה דחה את הדיווחים של בעלי המניות, שכן הוא סבר כי בחישוב הר"ל, לפי החלופה המיטוית, יש להביא בחשבון גם הפסדים מתואמים שטרם קוזזו אשר נוצרו בתקופה השלישית, דהיינו בין יום 1.1.2003 ליום 31.12.2006, בסך כולל של כ-11.5 מיליון ₪. כפועל יוצא, יש לנכות את הפסדים אלו, כמו גם סכומי דיבידנד שחולקו באותו פרק הזמן, מהר"ל.

מהלך זה הוביל את פקיד השומה לתוצאה, כי סכום הר"ל שנותר בידי החברה במועד המכירה עמד על כ-158 אלפי ש"ח בלבד ורק בגינו יחול שיעור מס מופחת של 10%, ועל יתרת רווח ההון – יחול שיעור מס רווחי הון מלא. על קביעת פקיד השומה הגישו בעלי המניות השגות אשר נדחו. על רקע זה הגישו בעלי המניות מספר ערעורים לבית המשפט המחוזי בחיפה, אשר הדיון בהם אוחד.

4. פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה:

בפסק-דינו מיום 24.11.2013 דן ביהמ"ש המחוזי (השופט ר' סוקול) בשאלה, האם בחישוב הר"ל במקרה דנן, נדרש היה להתחשב בהפסדים מתואמים לצרכי מס שנצברו ודיבידנדים שחולקו במהלך התקופה השלישית.

ביהמ"ש המחוזי קיבל את עמדת פקיד השומה, ופסק כי חישוב הר"ל צריך להיעשות בשני שלבים: בשלב הראשון, יש לחשב את יתרת הר"ל ביחס לכל התקופות במצטבר, דהיינו מיום 1.1.1996 ועד ליום 31.12.2006 (תום שנת המס

שלפני שנת המכירה), כאשר ככל שלחברה ישנם הפסדים בפרק זמן זה אין להתעלם מהם. בשלב השני, ככל שקיימים רר"ל, יש לקבוע את שיעור המס שיחול עליהם, בהתאם לשלושת המשטרים השונים.

5. פסק-דינו של ביהמ"ש העליון:

כללי הפרשנות של דיני המס: אם בתום מתן פרשנות מהותית נותרת הוראת המס "סתומה", יש לבחור בפרשנות הפועלת לטובת הנישום

בית המשפט ניתח תחילה את מלאכת הפרשנות של דיני המס. הגישה הנוהגת כיום בשיטת המשפט הישראלית דוגלת בפרשנות מהותית – להבדיל מפרשנות דוקטורית – של דיני המס. בכך, דיני המס מפורשים ככל חוק אחר. נקודת המוצא לפרשנות חוק מס היא הלשון בה החוק נוקט, ואולם אין מדובר בנקודת הסיום, כאשר מבין האפשרויות הלשוניות הקיימות, על הפרשן לבחור בזו המגשימה באופן המיטבי את תכלית החוק.

תורת הפרשנות המהותית החולשת על דיני המס כוללת גם היבטים נוספים הייחודיים לדינים אלו. אחד מהם הוא **כלל המחדל החוקתי**, לפיו **אם בתום מלאכת הפרשנות המהותית נותרת הוראת המס "סתומה" ובלתי מובנת, או שנותרות לפני הפרשן מספר חלופות פרשניות שקולות ערך, כי אז יש לבחור בפרשנות הפועלת לטובת הנישום, וזאת בשל הרצון להימנע מפגיעה בזכותו החוקתית לקניין.**

לעניין פרשנותה של הוראת מס הקובעת תחולה רטרואקטיבית, חזקה היא כי תכליתה של הוראת חיקוק המטילה **מס – אינה לקבוע תחולה רטרואקטיבית ביחס לאירוע מס אשר אירע טרם כניסתה לתוקף. הוראת חיקוק המשנה את תוצאת המס ביחס לאירוע מס שהתגבש טרם כניסתה לתוקף, פוגעת בזכותו המגובשת של הנישום לחיוב במס על פי הדין הישן. על כן, פגיעה זו תתאפשר רק במצבים חריגים ומפורשים.**

לאחר קביעה זו, עובר ביהמ"ש לדון בשאלות המשפטיות שהתעוררו במסגרת הערעורים:

שאלה ראשונה – שאלת הפרשנות של סעיף 94ב(א)(2) לפקודה והיחס בינו לבין סעיף 94ב(ב)(1) לפקודה:

לקביעת ביהמ"ש העליון, דרך החישוב של הרר"ל לפי סעיף 94 לפקודה, כוללת שני שלבים:

- בשלב הראשון, יש לפעול לפי סעיף 94ב(ב)(1) ולהגדיר את סך כל הרר"ל;
- בשלב השני, רק ככל שנמצאו רר"ל, יש לפעול לפי הוראות סעיפים 94ב(א)(1) ו-94ב(א)(2), הקובעים את שיעורי המס שיחולו בכל תקופה. בכלל זה, בחישוב שיעור המס בשלב השני, יש לחשב הן את היחס בין הרר"ל שנצברו עד ליום 31.12.2002 לבין כלל הרר"ל, והן את חלקו היחסי של בעל המניות באותם הרווחים.

כלומר, בכדי להחיל על רווח ההון שיעור מס של 10% לפי סעיף 94ב(א)(2) – נדרש שיתקיימו שני תנאים מקדמיים: התנאי הראשון הוא שבמכירת המניות ייווצר לבעל המניות המוכר רווח הון. התנאי השני הוא שחלק מאותו רווח ההון יהיה "רווחים ראויים לחלוקה". רק בהינתן שני התנאים, מתעוררת בכלל השאלה, מהם שיעורי המס שיחולו על החלקים היחסיים מתוך הרווחים הראויים לחלוקה.

ביהמ"ש דוחה את טענתם של בעלי המניות כי סעיף 94ב(א)(2) לפקודה קובע פיקציה מיסויית של "מכירה רעיונית", טענה שהתבססה על לשון הסעיף הקובעת כי "הרווחים הראויים לחלוקה עד המועד הקובע" – הסכום שהיה נחשב כרווחים ראויים לחלוקה אילו נמכרה המניה במועד הקובע...". ביהמ"ש קובע כי לא ניתן ולא נכון לקרוא את סעיף

94ב(א)(2) (וממילא את הפיקציה המיסיית הקבועה בו לענין המכירה הרעיונית) כסעיף העומד בפני עצמו במנותק מסעיף 94ב(ב)(1). הפיקציה המיסיית הקיימת בסעיף, אינה מורידה מהצורך לחשב את כלל הרר"ל ערב המכירה לפי סעיף 94ב(ב)(1), וכל עניינה הוא להבהיר כיצד, בהינתן קיומם של רווחים כאמור, יחושבו שיעורי המס עליהם עד ולאחר המועד הקובע. אילו חפץ המחוקק ליצור "מכירה רעיונית" של המניות במסגרת סעיף 94ב(א)(2) לפקודה, במובן שנטען על-ידי בעלי המניות, הוא היה עושה כן באופן מפורש, בדומה לדרך בה נקט בסעיפים אחרים בפקודה.

שאלה שנייה – האם החלק בתיקון 132 העוסק בניכוי "הפסד שלא קוזז" לפי סעיף 94ב(ב)(1) לפקודה חל רטרואקטיבית?

כאמור, רק במסגרת תיקון 132 (בתוקף מיום 1.1.2003) הוספה החובה לנכות, במסגרת חישוב הרר"ל בחלופה המיסיית לפי סעיף 94ב לפקודה, "הפסד שטרם קוזז". תוספת חקיקתית זו הייתה בבחינת חידוש "לרעה" מבחינת הנישומים. נשאלת אפוא השאלה, האם החובה לנכות הפסד שטרם קוזז מהרר"ל שהוספה לסעיף 94ב(ב)(1), חלה גם על רווחים שנצברו לפני יום 1.1.2003?

ביהמ"ש עונה על שאלה זו בשלילה וקובע כי הטלת חובה לנכות הפסד שטרם קוזז ואשר נצבר לאחר המועד הקובע (1.1.2003), כנגד רר"ל שנצברו לפני אותו מועד, תהווה פרשנות הקובעת תחולה רטרואקטיבית לאותה הוראת מס. ייתכן כי פרשנות זו הייתה עשויה להתקבל אילו היה המחוקק מביע את רצונו בה במפורש. ואולם, משהמחוקק לא עשה כן, הרי שהיא מנוגדת לחזקת התכלית הקובעת אי-רטרואקטיביות של הוראת חיקוק המטילה מס. יתרה מכך, לגבי תיקון 132, המחוקק הצהיר במפורש דווקא על רצונו ההפוך – שלא לפגוע רטרואקטיבית בנישומים, ושלא לבטל את הטבת המס שהייתה נתונה להם ערב המועד הקובע. משכך, קובע ביהמ"ש, כי כל שיכול היה פקיד השומה לעשות במקרה דנן הוא לנכות את הפסד שטרם קוזז מרר"ל שנצברו בתקופה השלישית, ובהיעדר רווחים כאמור, לא יכול היה לנכותם כלל.

ביהמ"ש מבהיר כי מצב הדברים שונה כאשר מדובר בניכוי דיבידנד שחולק, כלשון סעיף 94ב(ב)(1) לפקודה. כאשר נצברו רר"ל הן לפני והן אחרי 1.1.2003, ולאחר מכן חולק דיבידנד בתקופה השלישית, הרי שבמצב זה ניתן לנכות את הדיבידנד שחולק גם מהרר"ל שנצברו טרם ה-1.1.2003. זאת, משום שהאפשרות לעשות כן הייתה קיימת עוד לפני כניסתו לתוקף של תיקון 132, וממילא אין מדובר בתחולה רטרואקטיבית של הוראת התיקון. במישור הטכני, ניכוי הדיבידנד שחולק ייעשה בהתאם לגישת פקיד השומה: ראשית, יחושב סך הרר"ל לכל התקופה, בניכוי סך הדיבידנד שחולק, לפי סעיף 94ב(ב)(1); שנית, רק ככל שנתרו רר"ל, ייקבעו שיעורי המס לפי סעיפים 94ב(א)(1) ו-94ב(א)(2). **ככל שיימצא כי הסכום הכולל של הרר"ל לאחר ניכוי הדיבידנד, הוא נמוך מסכום הרר"ל לחלוקה אילו נמכרו המניות במועד הקובע, כי אז שיעור המס שיוטל על כל הסכום שנותר יהא 10% לפי סעיף 94ב(א)(2).**

לאור האמור, התייתר הצורך לערוך דיון בשאלה האם ניכוי הפסד לפי סעיף 94ב(ב)(1) צריך להיות בשיטת FIFO או LIFO. ואולם, ביהמ"ש מצייין כי לא מן הנמנע כי בהיעדר הוראה מפורשת אחרת בפקודה, ואם לאחר בחינה היה נמצא כי אין עדיפות מהותית-תכליתית לאחת מהשיטות, היה מקום לפנות בהקשר זה לכלל המחדל החוקתי ולאמץ את השיטה המטיבה יותר עם הנישום. זאת, אף שבכל מקרה, נדמה כי לא ניתן היה לנכות הפסד שטרם קוזז מרווחים שנצברו לפני 1.1.1996 (התקופה הראשונה), שהרי הניכוי במסגרת סעיף 94ב הותר רק ביחס לרווחים שהוגדרו כרווחים ראויים לחלוקה (שאינם כוללים את התקופה הראשונה).

הערעורים התקבלו.

6. השלכות והמלצות

נזכיר כי בפסק דין אחר שנתן לאחרונה בית המשפט העליון בעניין ז'ורבין³, נקבע כי רווחי אקוויטי ששולם עליהם מס סופי יכללו ברווחים הראויים לחלוקה לצורך חישוב רווח ממכירת מניות. כאשר מדובר ברווחים ששולם בגינם המס הסופי בו ניתן לחייב אותם, ובמקרה של רווחי אקוויטי מדובר במס חברות ברמת החברה הכלולה, הרי שיש לראות אותם רווחים כאילו נתחייבו כבר במס ועל כן הם ייחשבו כחלק מהרר"ל.

לאור הפסיקות לטובת הנישומים בעניין פגי ובעניין ז'ורבין, אנו ממליצים לבחון לעומק את אופן חישוב הרר"ל כאשר שוקלים למכור מניות, וכן לבחון מחדש את חישוב הרווחים הראויים לחלוקה לגבי דיווחים שכבר הוגשו לפקיד השומה ולשקול את תיקונם (בכפוף לשאלת ההתיישנות), במקרה הצורך.

לפרטים ומידע נוסף:

רו"ח ועו"ד דני גבאי, דירקטור, מנהל המחלקה המקצועית בחטיבת המס
טל': 03-6085532, או בדוא"ל: dgabbay@deloitte.co.il

רו"ח ועו"ד לימור ליבוביץ-מלכא, מחלקת מיסוי ישראלי, חטיבת המס
טל': 03-7181709, או בדוא"ל: lileybovich@deloitte.co.il

אנו עומדים לרשותכם בכל הסבר נוסף ככל שיידרש.

אין להסתמך על תוכן חוזר זה ו/או לעשות בו שימוש כלשהו מבלי לקבל עצה מקצועית מתאימה שכן אין מטרת החוזר אלא להסב את תשומת לבך לאמור בו.

בכבוד רב,

בריטמן אלמגור זהר ושות'

רואי חשבון

Member of Deloitte Touche Tohmatsu Limited

© כל הזכויות שמורות

www.deloitte.co.il

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see www.deloitte.com/about for a more detailed description of DTTL and its member firms.
© 2016 Brightman Almagor Zohar & Co. Member of Deloitte Touche Tohmatsu Limited.

³ ע"א 13/7566 פקיד שומה למפעלים גדולים נ' אורן ז'ורבין (22.6.2015).